

ԵՐԿՈՒ ԳԵՐՈՒՆ

իւնը հաշտւմ, դառնում է վսակ,
 Վազում առաջ հեզիկ կարկաշտով.
 Ահա արդէն արեւ տնորակ
 Հոսում պիտի ծածկուի կա-
 նայով
 Եւ ծաղկին սիրուն:

Դու լա՛ց եղար, եւ ինչպէս ցօղով
 Վարդն է քրջում՝ այտերդ եղան քաց...
 Եւ ինացայ որ դու էլ շուտով
 Պիտի զարթնիս, ինչպէս ևորաքաց
 Մի ծաղիկ սիրուն:

Զնայած հոգով եւ դուրս եմ քոյում,
 Զեմ կշտանում այս վառ քունդունիքից.
 Բայց դարձեալ քեզ, միշտ քեզ եմ կանչում —
 Անուշ եւ դու զարնան հրապոյրից,
 Իմ ծաղիկ սիրուն:
